

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

อุกฤษฏ์ห่วงใย

เมื่อวานนี้ไม่ได้ทองเลย วันที่ ๒๐ ได้ดอลลาร์ ๑๖ ดอลลาร์ วันนี้เริ่มแล้วหนึ่งบาทแล้ว

วันไปเผาศพท่านสุวัจน์ คนมากจริง ๆ นะ ก็สมแล้วกับคุณธรรมของท่าน ประชาชนก็มาก พระฟังว่าเป็นพันกว่า ส่วนมากเป็นพระสายกรรมฐานคือดูผ้าแก่นขนุน พระกรรมฐานไปเยอะวันนั้น ประชาชนก็รู้สึกมาหลายจังหวัด เท่าที่มองดู ๆ กรุงเทพฯ มามาก แล้วจังหวัดข้างเคียงเหล่านั้นมากขึ้นทั้งนั้น เพราะท่านเป็นผู้มีคุณธรรมสมควรจะให้ความร่มเย็น ชาวกุศลของท่านเวลาวาระสุดท้ายก็ควรจะทำถึงกันในแถวนั้น คนจังหวัดต่าง ๆ มากันเยอะทีเดียว

วัดก็กว้างด้วยเราชอบ ไป ๒ ครั้งแล้ว ไปค้างคืนหนึ่ง ไปเทศน์ในงานนี้ชั่วโมงหนึ่งพอดี เทศน์เรียบ ๆ ธรรมดา ถ้าเทศน์เร่งย่นเข้ามาจะเวลา การเทศน์ต้องใช้ลม ๆ ใช้ลมก็ต้องย้อนกลับมากระเทือนภายใน ถ้าเทศน์เรียบ ๆ ลมก็ไปเรียบ ๆ อันนี้ก็สงบ คือเราเป็นโรคหัวใจมาตั้งแต่ปี ๐๖ มันตั้ง ๓๐-๔๐ ปีแล้วนะ เป็นอยู่บนธรรมาสน์วัดดอยธรรมเจดีย์นี้แหละ แผลกอยู่บนวัดดอยธรรมเจดีย์ มักจะมีเรื่องแปลก ๆ สำหรับเราอยู่เสมอ โรคหัวใจไปสลับอยู่บนธรรมาสน์นี้แหละ เทศน์พระก็ โอ๊ย เป็นพัน ประชาชนแน่นหมด ศพท่านอาจารย์กงมาก็เป็นผู้มีกิตติศัพท์กิตติคุณชื่อเสียงโด่งดัง เป็นลูกศิษย์หลวงปู่มั่น เผาศพวันนั้นบรรดาประชาชนตลอดพระสงฆ์ ยกให้เราเป็นองค์เทศน์แน่อย่างงั้นนะ

เทศน์วันนั้นก็ไปเข้าจังหวะธรรมปฏิบัติล้วน ๆ ก้าวขึ้นมันก็เร่งละซี สมาธิ ปัญญา วิชชา วิมุตติ อันนี้ต้องเร่ง เป็นธรรมชาติของมันเอง กึกกัณฑ์เลยนะ กำลังเร่งฟัง ๆ ๆ โห เป็นว่าวเชือกขาดบนอากาศหัวปักลงมาเลยเทียว คนฟังนี้เงิบไปหมด พอแว่ว ๆ ๆ แล้วหยุดก็หายเงิบเลย นั่นแหละที่เราเป็นโรคหัวใจครั้งนั้นแหละ เป็นอยู่บนธรรมาสน์วัดดอยธรรมเจดีย์ ในท่ามกลางของประชาชนและพระเถระเป็นหมื่น ๆ หยุดก็กัณฑ์เงิบไปเลย ถ้าธรรมดาเรียกว่าสลับ แต่เราไม่สลับ เป็นยังไงก็รู้กันอยู่ อ๊ะไรหยุดงานหมดเหลือแต่ความรู้ เอ้ มันยังงัยกันนี้เราก็ไม่เคยเป็นอย่างนี้ อันนี้ตัวสั่นขึ้นมาเลย ในเวลานั้นนะ อยู่บนธรรมาสน์ กำลังเทศน์เร่ง ๆ หยุดก็กัณฑ์ ทุกส่วนมันไปยันกันยังงั๊วไม่ทราบพูดไม่ได้เลย หยุดก็กัณฑ์ เหลือแต่ความรู้รอบอยู่ตลอดนั้น นอกนั้นมันหยุดงานหมดแล้ว เราก็อำพึง เอ้ มันอะไรกัน ทำไม่ถึงเป็นอย่างนี้ เราไม่เคยเป็นในชีวิตของเรา

โอย ไม่ใช้เล่นนะ ประมาณ ๑๐ นาทีมันหยุดก็ก้อยู่ นั่ง ไม่เคลื่อนไหวในส่วนนี้ หยุดทำงานหมดเลย เหลือแต่ความคิดความปรุงกับความรู้อ้อมรอบตัวอยู่ ำพียง มัน เป็นอะไรอย่างนี้นะ พอคลี่คลายออกไป ๆ มาดูตัวเจ้าของ ตัวสั้น มันสั้นไปหมดเลย โอ โห ก็เลยรออนุญนั้นแหละ เทศน์ก็หยุดก็ก คนแน่น เงียบหมดเลย ใครไม่รู้ว่าเราเป็นอะไร พอเสียงแว่ว ๆ ๆ เร่งแล้วหยุดก็กทันทีเลย เงียบเลย พอมันคลี่คลายลงพอลง ธรรมาสนี้ได้ โอ นานอยู่นะจะร่วม ๓๐ นาทีกระมังจึงค่อยลงธรรมาสน์ ไปกุฎิเลย ผู้ที่อยู่ใกล้ก็ไม่รู้เหตุการณ์แหละว่าเป็นอะไร แต่ผู้อยู่ไกลก็เคียงรู้ เฉพาะพระก็รู้มาหาเรา ประคองกันไป ประคองนี้เดินตามนะ ไม่ได้มาจับเรา เราก็เดินของเราไป ตั้งแต่บัดนั้นมาจนกระทั่งปานนี้มันเอาใหญ่เรื่อยมา นั่นแหละโรคหัวใจกำเริบวันเผาศพท่านอาจารย์ กงมาวันนั้น ตั้งแต่นั้นมาแล้วเวลานี้มันสงบเฉย ๆ นะ ถ้าธรรมดาเหมือนไม่มี อยู่ ธรรมดานี้เหมือนไม่มี เวลาเทศน์ไป ๆ พอสมควรของมันแล้วมันจะเตือน อันนี้ละเตือนทุกวันนี้

ไปเทศน์ที่ไหนต้องได้ระวางอันนี้ ธาตุชั้น เช่นเราจะเทศน์ในงานที่สำคัญ ๆ เรา จะประดับประคองธาตุชั้นและธรรมให้ไปด้วยกัน ด้วยความราบรื่นเหมาะสมกับเวลา เวลาอรรถธรรมที่แสดงกะไว้ การเทศน์ก็ต้องวางพอดี มันไม่ได้ไปตามอารมณ์นะ ถ้าเทศน์ไปเรียบ ๆ นี่มันก็ได้นาน ชั่วโมง ชั่วโมงกว่า ไปเรียบ ๆ ธรรมดา ๆ เรียกว่า ธรรมะทั่ว ๆ ไปไปเรียบ ๆ ธรรมะแกงหม้อใหญ่ไปเรียบ ๆ ธรรมดา ถ้าแกงหม้อเล็ก แล้วค่อยเร่งนะ มันเป็นหลายชั้น ท่านทั้งหลายฟังเอา

ผลความเลิกละของพุทธศาสนาเราบรรจุในดวงใจของเราหมดแล้ว ไม่สงสัย พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ ฟังซินะ ทุก ๆ พระองค์ที่ตรัสรู้ขึ้นมาเป็นอันเดียวกันหมด เหมือนน้ำในมหาสมุทร สงสัยเงาไหนในมหาสมุทร พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ สงสัยเงาไหนในพระพุทธเจ้า จำขึ้นเป็นอันเดียวกันหมด เป็นมหาสมุทรทะเลหลวงอันเดียวกันหมดแล้ว ท่านทั้งหลายเคยได้ฟังไหมธรรมะประเภทนี้ เราหามาแทบล้มแทบตาย จะสลบไสลอยู่ในป่าในเขาใครไปเห็นเราเวลานั้น เป็นเวลา ๙ ปีเต็ม นี้เวลาเราเป็นผ้าขี้ริ้วห่อบุตรห่อคู่มือไม่ใช่ห่อทองคำ มุตรคู่มือก็คือกิเลสอยู่ภายใน ผ้าขี้ริ้วกับบุตรคู่มือคือพัดกันอยู่นั้น จะเป็นจะตายอยู่ในป่าในเขา เพราะฉะนั้นเวลาพูดถึงเรื่องความเพียร ใครจึงไม่ยากเชื่อ แต่เราทำเองนี้ ใครเชื่อไม่เชื่อเราก็ไม่สนใจกับใคร ถึงขั้นมันจะสลบไสลมันก็เป็นของมันจริง ๆ โถ มันหนักขนาดนั้น

แต่มันสำคัญที่จิตนี้ละ มันไม่ถอยเลยนะ คิดดูซิหนึ่งตลอดรุ่งนี้ ร่างกายของเราเหมือนท่อนฟืนนะ ทุกขเวทนาเหมือนไฟเผา ร่างกายของเราเหมือนกับไฟเผาท่อนฟืนเอา มันจะแตกให้มันแตก มันจะเปื่อยในร่างกายที่ถูกไฟเผาให้มันเห็น นั่นเห็นไหมละ

มันถอยเมื่อไร เอ้า มันจะเปื่อยลงเดี๋ยวนี้ มันเผาจนเปื่อยลงในร่างกายนี้เราจะไม่ยอม ลุกถ้าไม่ตลอดรุ่ง ตลอดรุ่งเท่านั้นขีดเส้นตายกัน ถ้าได้ลงฝังปุ๊บลงแล้ว ตั้งแต่นี้ถึง ตลอดรุ่งถึงจะลุก นอกนั้นไม่มีข้อยกเว้นดังที่เคยพูดแล้ว ยกเว้นข้อเดียวที่มีพระเณร หรือครูบาอาจารย์เกิดอุบัติเหตุในวัดวา จุกเงินในเวลานั้น เราจะลุกไปช่วย นอกนั้นไม่ให้มีเลย ปักกันเลยตลอด นี่ละไฟมันเผาละซิ

ไฟเผาเท่าไร สติปัญญามันก็หมดตัว ๆ จึงได้เห็นความอัศจรรย์ของสติปัญญา คนเราไม่ได้โง่ตลอดเวลาเนะ เวลามันจนตรอกจนมุมจริง ๆ เช่น ทุกขเวทนาเผาไหม้ สติ ปัญญา มันจะหมดของมันตลอดเลย เดียวก็ออกช่องได้ แล้วพุ่งเลย ลงปึ้ง นั้นเห็นไหม ไฟเผาอยู่ในร่างกายหายหมดเลย เชื้อไหมท่านทั้งหลาย นี่ละอำนาจของจิต อำนาจของ ธรรม ดับหมดเรื่องทุกขเวทนา ไฟไหมเข้ามาในร่างกายเราจะพังจะเปื่อยในเวลานั้น มันแก้กันได้ยังไง ร่างกายนี้หายเสีย ไฟเผาเราดับหมด เหลือแต่ความสง่าจ๋า นั้นเห็นไหมละ นี่ละความเอาเป็นเอาตายเข้าว่าเลย

นี่เราพูดถึงเรื่องเป็นคืนแรก คืนแรกที่เรานั่งตลอดรุ่ง ตั้ง ๙ คืน ๑๐ คืน ถึง ขนาดกันแตกเลอะ ฟังซิท่านทั้งหลายเคยได้ยินไหม นี่เอาธรรมอันนี้มาพูดให้ท่านทั้งหลายฟัง เอาของเล่น ๆ เหมอมาพูด แต่ที่น่าขมก็คือจิตไม่มีคำว่าถอย มันจะเป็นอะไร จิตนี้ไม่ถอยเลย พุง ๆ ตลอด ถ้าจิตถอยเสียอย่างเดี๋ยวหมดไม่มีอะไรเหลือ จมไปเลย นะ แต่นี่จิตมันไม่ได้ถอยเลย คิดดูไฟคือทุกขเวทนาเผาร่างกาย มันจะเปื่อยต่อหน้าต่อตาเรานั่งนี้ เอ้า ให้มันเปื่อยให้เห็นนูนนะ เราจะไม่ลุก มันล้มเองก็รู้กันเอง ฟาดกันก็ลง ผีงเลย

พอได้หลักได้เกณฑ์ในคืนวันนั้นแล้ว วันหลังมานี้ไม่มีปัญหา มันจะเปื่อยขนาด ไหนก็ตามไม่มีสนใจเลย เพราะรากฐานอันสำคัญอัศจรรย์มันเห็นแล้วนี่ ได้แล้ว เราจะ เอาอันนั้นให้ได้ นั้น ผาง ๆ ได้ทุกคืน ต้องเป็นอย่างนั้นทุกขเวทนา แต่ไม่เหมือนคืน แรกซึ่งตันเดา ยังไม่ได้จุดที่หมายปลายทาง พอได้อันนี้ปั๊บมันก็เป็นจุดหมายแล้วที่นี้ มุ่งใส่อันนี้ เอ้า มันจะตายก็ตายจะมุ่งใส่อันนี้ มันก็ผีง ๆ เลย นี่ละการภาวนา กิเลสหนา หรือไม่หนา ฟังซิ เก่งหรือไม่เก่ง ถ้าสติปัญญาไม่เก่งเอากันไม่ได้เนะ เราลงเลยเทียว นี่ จิตสติปัญญามันไม่ลงมันไม่ถอย สุดท้ายทุกขเวทนาเป็นทุกขสังขัลลพริบเลย ความ อัศจรรย์พริบเลย นิโรธก็ดับทุกขในเวลา นั้น ทุกขเวทนาจับ กิเลสตัววุ่นวายก็ดับ ถึง ไม่ดับสนิทก็ดับในจังหวะที่ดำเนินปฏิบัติภา มันก็เห็นได้ชัด

นี่ละคืนแรก พอคืนนอกนั้นมามันจะเป็นอะไร มันจะเปื่อยไปทั้งเป็นก็ให้มันไป เพราะหลักใหญ่มันเห็นแล้วความอัศจรรย์ เหนือสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด สิ่งที่จะเป็นจะตาย จะเปื่อยจะเนาเหนือสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ธรรมชาติที่อัศจรรย์ซึ่งได้ลงในคืนวันแรกนั้น มัน

ก็พุ่ง ลงได้ทุกคืน ๆ ไม่มีเว้นแม้แต่คืนเดียว นั่นละอัศจรรย์ นี่ละปฏิบัติที่เราดำเนินมา ดำเนินอย่างนั้น แทบเป็นแทบตาย ๆ พอได้จังหวะก้าวขึ้นสู่ปัญญา ที่นี้หมุนตัวเป็น เกลียวไปเลยเป็นหลักธรรมชาติ นี่เราพูดย่อ ๆ นะ จากขั้นนี้ก็เป็นที่สมาธิแน่นหนา มันคง ออกทางปัญญาก็ได้ ออกทางสมาธิก็ได้ แต่เวลานั้นมันมักจะติดสมาธิความสงบเยือก เย็น มันยังไม่ออกปัญญา พอออกทางด้านปัญญาที่นี้สมาธิเลยเป็นหมุนขึ้นแข็งไปแล้ว ไม่มีความหมายนะ ปัญญาก้าวเดินนี้สว่างจ้า ๆ เห็นไปหมด ๆ

เกิดมาแต่โคตรพ่อโคตรแม่หลงตาบวเคยเห็นที่ไหน แต่เราเป็นผู้บำเพ็ญ พ่อ แม่ไม่เห็นเราก็ก่อนเราก็กู้ มันก็จำขึ้น ๆ เบิกทางออกกว้าง ๆ มรรคผลนิพพานเหมือน อยู่ชั่วเอี่ยม ๆ กองทุกข์เหมือนเผาตามเราไป ๆ เป็นมหาภัย เราที่จะเอี่ยมให้พ้นภัยคือ มรรคผลนิพพาน เหมือนอยู่ชั่วเอี่ยม มันก็หมุนกันใหญ่ละซี กลางคืนกลางวันไม่ได้ หลับได้นอน กลางคืนตลอดรุ่ง ๆ มันไม่ได้นอน จิตมันหมุนของมันเป็นสติปัญญา อัตโนมัตติ หมุนตัว ๆ อยู่ที่ไหนไม่มีคำว่าเปลวจากการต่อสู้กับกิเลส ไม่ว่าจะขบจะฉัน เอียงซ้ายเอียงขวา สติปัญญาจะไม่มีห่างตัวเอง ชัดกันกับกิเลสตลอด นี่เรียกว่าสติ ปัญญาอัตโนมัตติ ก้าวจากนั้นแล้วก็เป็นมหาสติมหาปัญญา เชื่อมโยงกันแล้วเป็นซึมซาบ ไปหมด ๆ มันไม่เป็นเหมือนเราทำอะไร สติปัญญาอัตโนมัตติเป็นลักษณะเหมือนยาอะไร ปึก ๆ เป็นบทเป็นบาท พอก้าวเข้าสู่มหาสติมหาปัญญาแล้วเชื่อมถึงกันเลย

ให้มันเห็นอย่างนั้นซี พระพุทธเจ้าสอนไว้สด ๆ ร้อน ๆ มาหลอกโลกเธอ ให้ แต่กิเลสหลอก จะทำคุณงามความดีให้กิเลสเหยียบเอา ๆ แหม มันโมโหนะเรา ทำ ความดีที่จะหลุดพ้นจากอำนาจของมันมันไม่ยอมให้ไป มันลากเอา ๆ เข็นเอา อะไร ๆ ถ้าเป็นเรื่องของกิเลสแล้วมันมีกำลังมากทุกอย่าง เวลาธรรมยังไม่มีกำลัง กิเลสมีกำลัง มากมันจุดเอา พอธรรมมีกำลังมากกิเลสมีแต่หมอบถ่ายเดียว ไม่หมอบก็ขาดสะบั้นเลย ถึงขั้นมหาสติมหาปัญญาแล้วขาดสะบั้น ๆ ที่ว่านิพพานอยู่ชั่วเอี่ยม ๆ แล้วมันจะไม่โดด ยังไงคนเรา ลืมหลับลืมนอนกลางวิากลางวัน ลงทางจงกรมแล้วทั้งวันไม่ออกจากที่ ถ้าว่า นิ่งก็เหมือนหัวตอ มันไม่ได้ออกจนกระทั่งกาย มันอยู่ภายใน

นี่ละธรรมจนกระทั่งถึงสุดยอดแล้วด้วยวิธีการอย่างนี้มา ที่ได้มาเทศน์สอนที่ นื่องทั้งหลายธรรมเหล่านี้ออกมาจากธรรมชาติรอดตายนะ แต่ก่อนไม่เป็นไม่มี ไม่รู้ไม่เห็น มีดตำก่าตาอยู่อย่างงั้น เรา ๆ ท่าน ๆ เหมือนกัน แต่เวลามันเป็นที่นี้จ้ะว่าเหมือน หรือไม่เหมือนก็แล้วแต่ แต่เราเป็นอย่างนี้ว่างั้นเลยนะ ไม่เอาใครมาเป็นสักขีพยาน พระพุทธเจ้าตรัสรู้ปั้งขึ้นมาเอาใครมาเป็นพยานวะ แต่ละพระองค์ ๆ ไม่มีเอาใครมา เป็นพยาน สาวกทั้ง ๆ ที่เอา พุทธิ สรรณ คัจฉามิ เป็นสรณะตลอดเวลา พอปั้งเข้าถึงจุด มหาสมุทรทะเลหลวงด้วยกันแล้ว ไม่เอาพระพุทธเจ้ามาเป็นที่พึ่ง เป็นมหาสมุทรทะเล

หลงด้วยกันแล้ว นั่นละท่านว่าที่ฟังหรือไม่ที่ฟัง ก็เป็นมหาสมุทรทะเลหลงด้วยกันหมดแล้ว จะหาที่ฟังหรือไม่หาที่ฟังที่ไหน ที่ไหนก็เป็นมหาสมุทรด้วยกัน ฟังพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ที่ไหน มันเป็นอันเดียวกันหมดแล้ว เข้าใจไหมที่นี่

ให้รู้เสียว่าที่ฟังหรือไม่ที่ฟัง ให้รู้เอาจุดนี้นะ ลงเป็นมหาสมุทรทะเลหลงด้วยกันแล้ว จะเอาน้ำไหนมาเป็นสรณะของน้ำไหนในมหาสมุทร มันก็เป็นทะเลหลงด้วยกันแล้ว นี่เอาพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ พระองค์ใดมาเป็นสรณะ มันก็เป็นอันเดียวกันแล้ว เข้าใจไหม ท่านก็ไม่หาละซี นั่นละท่านพอ จุดสุดท้ายแล้วก็เรียกว่าพอ

นี่ละการเทศน์สอนโลกเราเทศน์เป็นวรรคเป็นตอนอย่างทีพูดนี่นะ ถ้าเทศน์สอนประชาชนทั่ว ๆ ไปก็เป็นกลาง ๆ ทั่วไปธรรมดา แต่เวลานี้มันเกี่ยวกับธาตุขันธ์ไม่เหมือนแต่ก่อน แต่ก่อนธาตุขันธ์ก็พร้อม จิตใจก็พร้อม พอจะหมุนไปทางไหนมันพุ่ง ๆ เลยนะ เดียวนี้ธาตุขันธ์ไม่เอาไหนแล้ว เทศน์คนมาก ๆ งานการจะมากน้อยเพียงไรมันรู้ของมันเองนั่นแหละ จะเทศน์ขนาดไหนจะให้พอเหมาะพอดี แล้วก็มาคำนึงถึงธาตุขันธ์ของเรา จะเทศน์ให้พอเหมาะก็ต้องประคองธาตุขันธ์ ก็คือว่าไม่ให้ผาดโผน เทศน์ให้ไปเรื่อย ๆ ลมจะออกเรื่อย ๆ คือลมออกนี้มันมาสะท้อนโรคหัวใจนะ มันออกเบา ๆ มันสะท้อนเบา ๆ มันก็ไม่ค่อยแสดง ทีนี้พอเทศน์ไป ๆ นานเข้า ๆ มันจะมียับเยิบลักษณะแปลก ๆ นี่เตือนแล้วนะ พอเตือนแล้วเราก็เริ่มเหยียบเบรก ทั้ง ๆ ที่เราเทศน์ไปเรื่อย ๆ พอถึงกาลเวลาแล้วมันก็เตือนเอง เราก็เหยียบเบรก จากนั้นก็หยุด

ถ้าเทศน์ธรรมะประเภทเผ็ดร้อน ประเภทแกงหม้อเล็กหม้อจืดนี้ โหย ไม่นานนะ คือมันพุ่ง ๆ ธรรมะออกแล้วมันก็สะท้อน ๆ พุ่ง ๆ ไม่นาน ดีไม่ดีจะสลับสไลถ้าฝืนไป นี่มันเป็นหลายประเภท เพราะธาตุขันธ์มันมีอำนาจมากแล้วเวลานี้ ธรรมะเอาธาตุขันธ์มาใช้ เครื่องมือโกโรโกโสจะใช้ได้ดียิ่งงัย มันก็ไม่ดีแหละ นี่ละที่พูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง หลวงตาบัวตายแล้วจะมีใครมาพูดอย่างนี้ อยากจะพูดอย่างนี้นะ ไม่พูดอย่างนี้เพราะเหตุไรให้พิจารณาแปลเอา ไม่พูดอย่างนี้เพราะเหตุไร เห็นแต่หลวงตาบัวออกสนามเวลานี้ ไม่ว่าแ่งไหน ๆ หลวงตาบัวออกได้ทั้งนั้น สามแดนโลกธาตุไม่เคยหวั่นกับอะไรเลย เป็นถึงขยะกันทั้งนั้นในวงสมมุติ วงสมมุติทั้งหมดเป็นถึงขยะทั้งหมดในสายตาของธรรมที่เลิศเลอนั้น ฟัง คำนี้ก็ฟังให้ดี

ไม่ต้องเสกสรรไม่มาเหยียบมาย่ำกัน พูดตามหลักธรรมชาติ หลักความจริงของธรรมทั้งหลายเป็นอย่างนั้น นั่นละธรรมที่ว่าเลิศเลอ เลิศเลอขนาดไหน จึงมาเห็นวัฏจักรซึ่งเป็นกองทัพหรือเป็นบ้านเรือนของกิเลสนี้เป็นถึงขยะไปหมด มันต่างกันยังไงบ้าง แต่ก่อนเราก็จมมานี้สักเท่าไร ไม่เห็นว่ามันเป็นถึงขยะ ฟังซินะ แต่เวลาจิตอันนี้ธรรมอันนี้ได้ปรากฏขึ้นมาแล้ว ทำไมมันตำหนิกันได้อย่างไม่สะทกสะท้าน ไม่ตำหนิ

แบบโลกกิเลสเขาตำหนิกัน คือตำหนิโดยความสูงต่ำต่างกันเท่านั้น อันนั้นสูงขนาดไหน อันนี้เป็นยังไง เทียบกันได้เพียงเท่านั้น

การดูถูกเหยียดหยามในธรรมไม่มี พุดไปตามหลักความจริง นี่ที่มาเทศน์ให้ ท่านทั้งหลายฟังเทศน์อยู่อย่างนี้ ไปที่ไหนก็เหมือนกัน เราไม่เคยมีในโลกอันนี้ เช่นโลก อันนี้ปัจจุบันนี้ หลวงตาบัวนี่เรียกว่าอยู่ในเสี้ยนในหนาม อยู่ในท่ามกลางแห่งหอกแห่ง หลาว ประหนึ่งว่าหลวงตาบัวนี้เป็นหัวใจของพี่น้องชาวไทยเราทั้งพุทธศาสนา ทั้งชาติของเราทั้งชาติ รวมอยู่ในจุดของเราจุดเดียว และเป็นหัวใจของประชาชน ประชาชนทั้งหลายเขาก็ห่วงใยละซิ เพราะพวกเปรตพวกผีพวกยักษ์พวกมารมันห้อมมันล้อม มันจะฆ่าหัวใจของชาติของศาสนาให้ล่มจม คือจะฆ่าหลวงตาบัว

นี่เราได้ยินชัด ๆ เราไม่ได้มาอุตรี มีอยู่เหมือนตาสับประรด คอยจ้องคอยมองที่จะทำลายหลวงตาบัว ได้ยินทั่วไป แต่ครั้นแล้วหลวงตาบัวไม่เคยมีกับสิ่งเหล่านี้เลยแม้ เม็ดหินเม็ดทราย ฟังซินะ เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นสมมุติ ธรรมชาติมันไม่ใช่สมมุติ มันจะมาเข้ากันได้ยังไง แล้วจะมีกล้วยังไง มีกล้วยังไร มันก็รู้อยู่ชัด ๆ ในหัวใจ ใครจะมีกับเราสักเท่าไรเราก็ไม่มีกับใคร ใครจะสร้างบาปสร้างกรรมกับเราให้สมใจเขาเท่าไร มันก็สมใจไปตามกรรมของเขานั่นเอง เราก็สมใจของเราแล้วตั้งแต่กิเลสขาดสะบั้นลงไปแล้ว เขาไม่ฆ่าเราก็สมใจของเราตลอดเวลา เราจะหวังได้หวังเสียจากอะไร เราจึงไม่มีอะไรกับโลก

บรรดาลูกศิษย์ลูกหาเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ที่คอยดูแลรักษา รู้สึกว่าเป็นกังวลกับเรา เป็นห่วงเป็นใยกับเรามาก เคลื่อนไหวไปไหนคอยห้อมคอยล้อมคอยดูคอยแล เราก็เลยอดคิดไม่ได้ คือเราเป็นนิสัยของเราคือของธรรม เราไม่มีอะไรกับโลกนี้ ไปไหนพุดให้เต็มยศก็ว่าเป็นธรรมทั้งแท้ ๆ ไปหมดเลย แล้วอะไรจะมายุ่งกับเรา เราไปสนใจกับอะไร ที่นี้บรรดาลูกศิษย์ลูกหาผู้ห่วงใย หวังอะไรเกี่ยวโยงกันอยู่ทั่วประเทศไทย เขาก็ต้องเป็นห่วงเป็นใย ไปไหนห้อมล้อมคอยดูแลรักษาตลอดเวลา ไม่ว่าจะไปงานไปไหนก็ตาม ไปที่ไหนห้อมล้อมอยู่ตลอดเวลา ที่นี้เราก็เห็นใจเขา โห้ เขาก็เป็นห่วงเป็นใยกับเรา นิสัยใจคอของเราที่ไปไหนมาไหนตามสะดวกสบาย มันก็ก่อความกังวลให้เขามากมาย เราก็ลดลง ไม่ควรไปเราก็ไม่ไป

เช่นไปเดินจงกรมอยู่ในป่าลึก ๆ นี้ อ้าว เขาก็ไปอ้อมอยู่ตามนั้น แอบ ๆ อยู่ลึก ๆ อยู่ทุกซอกทุกมุม เราไปเดินจงกรมอยู่ในป่าตามอัยาศัยของเราเราไม่ยุ่งกับใคร มองไปไหนเห็นแย็บอยู่ข้างนั้นอยู่ข้างนี้ ๆ โห.นี่จะสร้างความกังวลให้บรรดาผู้เป็นห่วงเป็นใยเรา ที่นี้ก็เลยลดหย่อนลง ไม่จำเป็นก็ไม่ไป อย่างมากก็เดินอ้อม ๆ ตามกฎนี้เสีย เรื่องที่ว่าจะให้กล้วยให้กล้วยนี้มันไม่มี ยังไงมันก็ไม่

อย่างเราเวลานี้อยู่ท่ามกลางกองไฟ ท่ามกลางหอกท่ามกลางหลาว ที่มีแต่ทิ่ม หลวงตาบัว ซึ่งเป็นหัวใจของชาติของศาสนา รวมอยู่จุดนี้หมด ฟัน้องทั้งหลายก็ทราบทั่วกัน ไม่ต้องประกาศก็ทราบ เรื่องก็เป็นอย่างนี้ เรื่องเหล่านี้เราไม่เคยมีตามที่มีมันเป็น อย่างนี้นะ เราไม่มี ตายก็ตายแบบหลวงตาบัว ไม่มีได้มีเสีย ไม่มีแพ้มีชนะตามเดิม ใครจะฆ่าไม่ฆ่าก็ตามเดิม ตายเองก็ตามเดิม ใครมาฆ่าก็ตามเดิม หลักธรรมชาตินั้นเป็น ธรรมชาติของตัวเองแล้ว นี่เราก็อุตส่าห์พยายามช่วยบ้านช่วยเมืองมา แบ่งสันปันส่วน ให้ทางสมมุติบ้างตามกำลัง สำหรับเราเองเราไม่มีแหละ เราก็แบ่งส่วนให้ฝ่ายที่ยังมี เกี่ยวข้องกับเราอยู่ เราก็ลดหย่อนผ่อนผันอย่างนั้นแหละ

เฉพาะอย่างยิ่งพวก ต.ช.ด.นี่จะเป็นจะตายไม่ว่ากลางค้ำกลางคั่นเวลาไหน เห็น ไหมอยู่ข้างนอก เราไม่ได้จัดแจงให้มานะ หากเป็นความพอใจของท่านเหล่านี้เอง จัด การกันเองมา ไปที่ไหนเหมือนกัน ไปที่นั่นที่นี้จัดการสั่งเสียทางโน้นโทร.ถึงกัน ดักกัน เจ้าหน้าที่คอยรอกคอยรับทุก ๆ ช่องทุกทาง เราไม่รู้เรื่อง แต่เวลามีคนมาเล่าให้ฟังถึงรู้ นั้นเขาทำหน้าที่จัดการอารักขารอบด้าน ๆ ตลอดมาอย่างนี้ อย่างไปบุรีรัมย์ก็เหมือนกัน ทางโน้นก็รอกอยู่แล้ว ทางนี้โทร.ไปแล้ว เคลื่อนย้ายไปไหนเวลาไหนเวลาเท่าไร ๆ ไปถึงไหน รอกันตลอดสายทาง ก็อย่างนั้นแหละ ก็เพราะเขาเห็นแล้วว่าเป็นหัวใจของพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศ ถ้าสมมุติว่าอันนี้จมลงแล้วเมืองไทยจะเป็นยังไง เขาก็รู้เอง สำหรับเราจะรู้ไม่รู้ก็ตาม มันจะเป็นยังไงเขาก็รู้ เมื่อเป็นอย่างนั้นจะไม่รักไม่สงวนยังงี้ นี่แหละเรื่องราวเป็นอย่างนี้แหละ

แล้วธรรมที่ได้นำมาแสดงให้พี่น้องทั้งหลาย ก็ได้นำมาแสดงเต็มเม็ดเต็มหน่วย เราไม่สงสัยแล้ว ประจักษ์มาได้ ๕๓ ปีนี้แล้ว ไม่เคยเคลื่อนไหวไปมา ทั้ง ๆ ที่เราไม่มี อดีตอนาคตประจักษ์แล้ว แต่เราย่อมาพูดตามหลักสมมุติก็เรียกว่าไม่มีอดีตอนาคต อดีตเป็นมาแล้วเป็นยังไง อนาคตจะเป็นยังไง ปัจจุบันเป็นยังไงไม่มี มันหมดสมมุติแล้ว เหล่านี้เป็นสมมุติทั้งหมด เนอะ. อันนั้นนอกสมมุติไปแล้ว เราจึงไม่มีอะไรกับใคร ไปที่ ไหนเราไปสบายตายสบายเป็นสบาย ใครจะว่าเราแพ้เราชนะเราไม่เคยสนใจ ผู้ว่าแพ้วว่า ชะนะนั้นแหละตัวผู้แพ้อย่างร้ายแรง ผู้ที่ว่าแพ้นี้แหละเป็นชนะอย่างเลิศเลอ ผู้ที่ว่าชนะ นั้นแหละคือผู้แพ้อย่างร้ายแรง อย่างจมไปเลยจะก็กัปกี่กัลป์ก็ไม่ทราบ บอกตรง ๆ เลย

ภัยที่ร้ายแรงที่สุดก็คือไฟกองมหาคุณนี้แหละ ที่จะแผดเผาเป็นโทษอย่างรุนแรง อย่างพระพุทธเจ้าท่านแสดงไว้ใน อนันตริยกรรม ๕ ฟังซิ กรรมในโลกธาตุนี้ไม่มีกรรม ใดเหนือกรรม ๕ ประการ กรรม ๕ ประการคืออะไร ฆ่ามารดา ๑ ฆ่าบิดา ๑ ไม่มีอะไร รังเอาไว้ได้เลย ขาดสะบันงตาลุเลย กรรมนี้หนักมากไม่มีอะไรหักห้ามหรือรังเอาไว้ได้ เลย ฆ่ามารดา ฆ่าบิดา ฆ่าพระอรหันต์ ทำลายพระพุทธเจ้าไม่ตายก็ตาม ยุยงให้สงฆ์

แตกต่างกันก็ตาม กรรม ๕ ประเภทนี้ ถ้ายังพอมีสติระลึกได้อยู่อย่าทำเป็นอันขาด ฟังชื่อนี้ธรรมท่านเตือน ย้ำสุดท้ายนะ ในกรรม ๕ ประเภทนี้ ถ้ายังพอมีสติได้อยู่ อย่าทำเป็นอันขาด คือว่าทำนี่เหมือนว่าแดนนรกขาดสะบั้นลงไปเลย ไม่มีอะไรรั้งไว้ได้ เพราะเป็นกรรมที่หนักมากที่สุด นี่เป็นอย่างนั้นกรรมดีกรรมชั่ว มันก็เป็นของใครของเรา ใครทำลงไป ผู้ไม่ทำจะเป็นอะไร ไม่เป็น

ที่เราอุตสาหะพยายามทุกวันนี้ เราก็หวังชาติบ้านเมืองศาสนา ที่จะให้เป็นที่เยินยอกเย็นใจ หรืออบอุ่นของพี่น้องชาวไทยเราจากพุทธศาสนา ให้เป็นความอบอุ่นแน่นอนหนาแน่นคงแก่ชาติไทยของเรา ก็คือสมบัติเงินทองข้าวของ ที่เอาวางไว้ในจุดหัวใจของชาติได้แก่คลังหลวง เพื่อเป็นความอบอุ่น ๒ ประเภทนี้แหละ ที่เราได้อุตสาหะพยายามตะเกียกตะกายอยู่เวลานี้ สำหรับเราเราพอทุกอย่างแล้ว เราไม่เอาอะไร พอหมด เพราะฉะนั้น ใครที่จะมาโจมตีเราว่าพี่น้องทั้งหลายเอาเงินมาถวายหลวงตาบ๊ว หลวงตาบ๊วเอาเข้าพุงหมด จึงสวนทาง เรียกว่าผิด สวนทางกันร้อยเปอร์เซ็นต์เลย ผิดไปร้อยเปอร์เซ็นต์ เพราะเราไม่มีอะไรแม้สตางค์หนึ่งโน่นนะฟังซิ ของเล่นเมื่อไร ที่จะหยิบเอาสิ่งทั้งหลายมาด้วยเจตนาลามกไม่มี มีแต่เปิดตลอดเวลา มือเราแบบนี้ตลอด ได้เท่าไรออก ๆ แล้วมันจะเอาอะไรมากล้นมากิน เข้าใจไหมละ

อำนาจแห่งความเมตตาครอบโลกธาตุ เราช่วยโลกเราช่วยด้วยความเมตตา เราไม่ช่วยด้วยความหิวโหยโรยแรง ที่จะแบ่งสันปันส่วนเอาจากพี่น้องทั้งหลายนะ เราช่วยด้วยความที่จะทะนุถนอม จะอุ้มชูชาติไทยศาสนาของชาติไทยเราขึ้น ด้วยกำลังวังชาของเรา มีเมตตาธรรมเป็นสำคัญที่ครอบอยู่ี่ต่างหากนะ เราไม่ได้หวังเอาอะไร โลกอันนี้เราพอทุกอย่างก็บอกว่าพอทุกอย่างแล้ว เราก็ควรจะมีพร้อมเพรียงสามัคคีกัน

ชาติไทยเราขอให้ฟังเสียงจุดใหญ่ เราเป็นลูกชาวพุทธนะ พระพุทธเจ้าสอนยังงี้ ใครปฏิบัติตามพระพุทธเจ้าแล้ว ไม่ปรากฏแม้รายเดียวว่าได้ล่มจมลงไป มีตั้งแต่ใครปฏิบัติตามพระพุทธเจ้าตั้งแต่น้อยถึงมาก จะมีแต่ความเจริญรุ่งเรือง ๆ แน่นหนาแน่นคงขึ้นไปเรื่อย ๆ นี้ธรรมของพระพุทธเจ้าท่านสอนไว้อย่างนี้ นี่เราก็เป็นชาวพุทธ ซึ่งเป็นลูกศิษย์ตถาคตมานานเท่าไรเมืองไทยของเรา นี่เวลานี้เมืองไทยของเรามันกำลังยุบยอบอยู่ ถึงจะพุงขึ้นเท่าไรก็ยังไม่พ้นจากความยุบยอบเหี่ยวแห้งภายในชาติไทยของเรา คือมีความบกพร่องสมบัติเงินทองข้าวของ เรียกว่าเศรษฐกิจจะว่าทุกด้านก็ไม่ผิดมันยอบแยบ ๆ เพราะฉะนั้นจึงให้พากันประคับประคองเศรษฐกิจของเรา ด้วยการสงวนเนื้อสงวนตัว ด้วยการประหยัดมัธยัสถ์

การซื้อขายเราอย่าเห็นแต่ว่าร้านนั้นเขาร้านใหญ่ เขามาตั้งทั่วประเทศไทยของเรา เขามาจากเมืองไหน เขาไม่หวังผลกำไรมหาศาลเขาจะมาตั้งหรือ ผลกำไรเอาไป

จากไหนถ้าไม่เอาไปจากตับจากปอดของพี่น้องชาวไทยที่นอนใจ ที่ใจง่ายนี่เท่านั้น ทีนี้ เวลาเขามาตั้งนี้แล้ว ตั้งไว้ทุกจุดทุกแห่งที่จะมากอบโกยเอาเงินของเรา เราก็เป็นผู้ใจ ง่าย เห็นอะไรเขามาหลอกอันนี้ก็ดี ๆ ร้านใหญ่ ๆ ของเขาดี ร้านใหญ่ ๆ ของเขาดี แล้ว เงินหมดไปเท่าไร ของในร้านใหญ่ ๆ เอาอะไร ก็เอาตับเอาปอดคือเงินของเรานี้ไปซื้อ ใช้ใหม่ละ แล้วสมบัติของเราในประเทศไทยของเรามีมากมีน้อย เลี้ยงคนไทยเรามาจน เป็นชาติไทยสมบูรณ์แบบทุกวันนี้ จนตรอกที่ไหน ทำไมจะต้องวิ่งไปหาชาติเมืองนอก เมืองนาที่เขามาตั้งตาข่ายดักเอาตับเอาปอด เอาไปกินเข้าคลังใหญ่ของเขาแล้ว เขาโกย ไปเป็นชาติใหญ่ชาติโตมหาอำนาจด้วยเศรษฐกิจ เพราะเอาไปจากเมืองไทยของเรานี้ ไปกินแล้วก็กลับมาโกยเอา ๆ มันน่าฟังแล้วเธอพี่น้องทั้งหลายขอให้ฟังทุกคนนะ

เราเป็นลูกชาวพุทธขอให้รักนวลสงวนตัวนะ ให้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรม ยินดี ในของมีอยู่ของตน สนุตุฎฐิ ให้ยินดีในสมบัติของตน อย่าฟุ้งเพื่อเห่อเหิม อย่าตืดอย่า ดิ้น เห็นเขาเอาอะไรมาหลอก ๆ ก็ว่าดีกว่าของเรา ๆ เงินของเราก็ถูกโกยเอาไป ๆ อยู่ ทั่วประเทศไทย เขาไปตั้งร้านที่ไหนไปซื้อของเขาหมด สมบัติสินค้าซึ่งขายในเมืองไทย ของเราไม่ว่าร้านใหญ่ร้านเล็ก ไม่มีใครเหลือบมองนี่จมนะ อย่าว่าไม่บอกนะ ไม่มอง หน้ากัน ไปมองหน้าไอ้เปรตไอ้ผีที่มันจะมากลั่นบ้านกลั่นเมือง กลั่นดับกลั่นปอดชาติ ไทยของเรา เขามาตั้งตรงไหนโผล่เป็นบ้ำกันไปแล้วนะ ดีไปหมดถ้าเป็นของเมืองนอก เมืองนา อันนี้เสียนิสัยชาติไทยเรานะ

เห็นลูกของเขาดีกว่าลูกเราจมนะ ตั้งแต่สัตว์มันก็ยังไม่รู้ลูกของมันว่ายังไง เราก็ ต้องรู้ลูกของเรา นี่เราต้องรู้ชาติของเราซิ ทำไมถึงไปเห็นชาติอื่นดีกว่าชาติเรา เมื่อเป็น อย่างนั้นชาติอื่นของสิ่งอื่นทั้งหลายของเขาดีกว่าเราหมด เราก็หมอบเข้าใจใหม่ หมอบก็ เป็นบ้อยเขา จากบ้อยแล้วก็ป็นหมาเขา แล้วทำนทั้งหลายอยากเป็นหมาใหม่ ถ้าไม่ อยากเป็นหมาให้ฟังเสียงธรรมนะ ให้พินเนื้อพินตัวด้วยการประหยัดมัยยัสถ์ อย่าลืมน เนื้อลืมตัว

ของซื้อของขายทุกสิ่งทุกอย่าง อะไรเป็นของคนไทยเราให้อุดหนุนกัน คนเรา เมื่อได้รับการอุดหนุนแล้วย่อมมีกำลังใจ สิ่งนั้นขายไปได้กำไรเท่านั้นเท่านั้นหนุนเข้าสู่เมือง ไทยเรา หมุนป้อนเมืองไทยเราทั่วประเทศ มันก็เจริญขึ้นในตัวชาติไทยของเราเอง แล้ว เขามาก็ยื่นให้เขา ๆ อะไรถ้าเป็นของเมืองนอกดีไปหมด ๆ เสียนิสัยคนไทยเรา อย่างน่า มาใช้นะ เข้ากับพุทธศาสนาไม่ได้ เสียมากทีเดียว ขอให้ฟังเสียงอรรถเสียงธรรม นี่ หลวงตากำลังนำธรรมพระพุทธเจ้ามาสอนพี่น้องทั้งหลาย ก็ขอให้พากันฟังทุกคน ให้ ตื่นเนื้อตื่นตัวนะ เราพินเนื้อพินตัวพินประเทศไทยเรา เราไม่พินเรื่องเศรษฐกิจที่กำลัง

ยุบยอบอยู่นี้เราจะฟื้นอะไร อันนี้แหละเป็นสิ่งทำลายชาติไทยของเรา คือพวกเศรษฐกิจเห็นของเขาดีกว่าของเรา เราซื้อของเขามากกว่าที่เขาจะมาซื้อของเรา นี่เสียตรงนั้นะ

เมื่อเขาได้เขาก็เคยตัวซิ เห็นไหมเมืองไทยเรา ไปที่ไหนมีแต่ของเมืองนอกเมืองนา มาตั้งตีกรามของเขาระฟ้า ๆ สินค้าที่จะเอามาขายหลอกได้ทุกประเภท ถ้าเป็นคนไทยหลอกได้หมด หมากคนไทยก็จะถูกหลอกนะ เพราะเจ้าของมันพาใจง่ายพาถูกหลอก มันจะถูกหลอกไปหมดกระทั่งหมานะ เพราะฉะนั้นเพื่อฟื้นขึ้นมา เราฟื้นตัวแล้วหมาเราก็เป็นหมารู้ตัว ไม่ได้เป็นหมาบ้าเหมือนเจ้าของพาเป็น ให้ตื่นเนื้อตื่นตัว ของที่ไหนเขาเอามาขายในเมืองไทย นั้นเป็นของเขานี้เป็นของเรา ของเรามีอะไรเราก็ใช้สมบูรณ์แบบเหมือนกัน เป็นบ้าอะไรจะต้องไปหาซื้อของเขา ซึ่งเป็นการทำลายชาติไทยของเราโดยลำดับ ทั่วประเทศไทยถ้าต่างคนต่างเป็นอย่างนั้นเมืองไทยจมนะ ไม่เป็นอย่างอื่นจะจมนแน่ ๆ

ถ้าต่างคนต่างฟื้นเนื้อฟื้นตัว เห็นของเขาเห็นของเรา แล้วเห็นสมบัติของเขาเห็นสมบัติของเรา เหมือนกับเห็นลูกของเขาเห็นลูกของเรา ต่างเป็นลูกของใครของมัน สงวนตัวรักษา เลี้ยงดูลูกของตนเอง นี่เลี้ยงดูเมืองไทยของเราด้วยการประหยัคมัธยัสถ์แล้วจะเจริญรุ่งเรืองขึ้นโดยลำดับ ขอให้ท่านทั้งหลายฟังเสียงอรรถเสียงธรรมนี้ให้ตื่นให้ฟื้นนะฟื้นใจ มันเคยต่อนิสัยเรานะ ถ้าเห็นของเมืองนอกเมืองนามันจะดีกว่าของเมืองไทยทุกอย่างนั้นแหละ เขาตดปู้ตดอกมาตดเมืองนอกตดฝรั่งดีกว่าตดคนไทย นั้นมันจะเป็นอย่างนั้นนะเดี๋ยวนี้ มันลืมนิดหน่อยมันลืมนิดตัวเมืองไทยเรา ขอให้พากันฟื้นเนื้อฟื้นตัวนะ

เราเป็นลูกชาวพุทธทำไมไม่ฟังเสียงพระพุทธเจ้า ฟังแต่เสียงกิเลสที่มาหลอกลวงตมตุนรอบบ้านรอบเมือง ด้วยตั้งตีกรามบ้านช่องอุบายวิธีการต่าง ๆ มาขายเอาตบเอาปอดชาติไทยของเราไปกินอย่างเดียวเท่านั้นหรือ เราจะฟังตั้งแต่อย่างนั้นหรือ ฟังบ้างซิ พระพุทธเจ้าอยู่กับเราทุกคนเราเป็นลูกชาวพุทธให้ฟัง ให้อดให้อมนะ ฝืน มันอยากซื้ออย่างซื้อ ซื้อเข้ามาทำลายเรา เราต้องคิดอย่างนี้ อันไหนที่จะเป็นความเจริญรุ่งเรือง อะไรมันก็เหมือนกันนั้นละ ข้าวเขากับข้าวเราก็เหมือนกัน วัตถุสิ่งของต่าง ๆ ของเขากับของเราก็ใช้ได้เหมือนกัน ใช้ไม่ได้ผลิตขึ้นมาหาอะไร นี่เราผลิตขึ้นมาเพื่อใช้ ผลิตขึ้นมาใช้ ใช้ได้ใช้ไป แล้วต่างคนต่างพุงกันไป

นี่เรียกว่าเลี้ยงกันด้วยการทำมาค้าขาย แล้วเงินไทยก็หมุนอยู่ภายใน ๆ ไม่รั่วไหลแตกซึมภายนอก เมืองไทยเราก็แน่นหนามั่นคงเข้าใจไหม ดีกว่าที่เราจะยื่นมือไปเอาของเมืองนอกมาแล้วเงินในกระเป๋าของเราจนไม่มีเหลือ ๆ ทุกกระเป๋าในเมืองไทยเราเป็นนิสัยแบบเดียวกันหมด แล้วโกงเอาเงินในตบของตัวเองไปให้เขา ๆ ถวายให้เขา

หมดว้างั้น เมืองไทยเรามีแต่ไส้ไม่มีอาหารอยู่ในไส้นะ ไส้เป็นโพรงหมดแล้ว จำให้คืนะ
วันนี้เทศน์ให้ท่านทั้งหลายฟัง การลืมนื้อลืมตัวเป็นเมืองไทยเรา ให้พากันระมัดระวัง

ให้พินนะ ถ้าเราอยากให้ชาติไทยเป็นของเรา เมืองไทยเป็นเมืองเราเป็นเนื้อเป็น
หนังของเราแล้วให้ต่างคนต่างระมัดระวัง สิ่งที่จะมาทำลายชาติไทยของเราให้ยุบยับ
หรือเสื่อมลงจนกระทั่งถึงว่าจมไป ด้วยวิธีการเหล่านี้แหละ เป็นความเสียหาย จำเอานะ
เอาละวันนี้เทศน์เพียงเท่านั้นแหละ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com